

Ltk Beets A 1

Rauwenhoff, L.W.E.

3 (w56 - w75)

Det Gylage:
conceptantwoord.

1
Dordrecht 14 Mei 1856

Het Dewaarde Lief Geboorte Meer,
Hoez geachte medebroeder,

Het zal U waarschijnlijk eenigzins verwonderen van mij, die U zoo weinig bekend ben, een woord van deelneming te ontvaangen, gelyk ik ook geartheid heb op de aan myn wensch om U te schrijven gehoor zou geven. Toch brief my het beryt van het smartend verlies door U geboden te dees, dan dat ik my ten weerhouden U te tonen hoe innig my Uw leed ter harte gaat. Van myne kindche jaren af waren doord Uw zangen als Uw steektelijke woorden voedend voor myn geest, later heeft Uw stelling in onze kerk myne hoogste belangstelling opgewekt, - en nu riep de lydend van het ontlopen Uwer gade my op eenmaal des Sevendeg de dagen over den geest, waarin ook myne smart is aangevangen, - daarom schryf ik U. Maar moet oed heb ik U te zeggen. Gij zijt meer ervaren op den weg des geboeps dan ik, gij hebt ook iet'z nog men dan ik onderwinden hoe wonderbaar Gods vertroosting

in Christus over ons zijn. U! magten zij U misdecht wor-
den verboden! Het alleen in deze eerste dagen en maanden,
die vallen met het zwaart, maar vooral daarna, als er ook
geen meêr ongeduld gekent in het hart, maar het vaak te
veel doet om by het nederbuigen der kiele de overdracht des
geloofs te bewaren. Dit heb' daarvan ook droevige ondervinding,
ik mis nog immer te veel en my zelf dat de smart tot een
gedoogende bevestiging wordt. Maar mooght wi dit
schied verliest juist door hetgeen U thans de bekijmet het
meest dierbaar is doen schijnen, de zorg voor Uwe kinderen.
Haarde broeder! God streekt U om daarin zoo werkzaam te
zijn, dat zy hun vader en moeder beiden zyt en Uwe ontbe-
den in U door haar geloof nog spreke tot hare doerbaren,
dan zal U dit ook gewis de rijste bron van vertroosting en
opwekking worden. Talloos vielen vallen in deze dagen over
U van onzen Hemelbode lichter licht en nacht en broest
vragen. De gedachte aan de liefheerliche bedden van des velen
zal U goed doen. Laat my mogen hopen dat zy ook my
het recht niet ontteert my by die allen te verzeien en met
hen over U te vragen, wat U ten goede zal zijn. Dit vraag

het U in naam van liefheerliche bed, dat ik met U deeng
en van dierlike vertroosting, waarom ik met U bid.
Dit neem de vryheid U hervormen te denken van afschiet van
myne eerste woord tot de gemeente, na het heengaan myner
Marna. Het is niet als wils ik U den weg der verbrooting
opgeve, - maar om U te versterken waarom ik U schryf. Allet
myne tongreut U een goed oogenblik schenken, of een er
god over denken.

God zy met U. Dat is alles wat ik U kan wensen,
maar dat is ook over den Christen alles. Duidt dat ik
my in Uwe achting en vriendschap aanbende, die my noem

Uwe deelnemende medebroeder

L. W. S. Pauwenhoff

15
1868

Wet Verwaarden Heer Geburden Heer

Heer N. Beets

Proef Doct. en Predikant

Utrecht

2

Leiden 7 Dec. 1868

Wet Serw. Heer Geb. Heer!

Indigende circulaire werd
door my den 23 Nov. aan D^r. Montguy
de la Saugaye te Rotterdam mede-
gedrukt, met verzoek om zyne medewer-
king aan het daarin voorgedragen plan.
Hy had een bedenking, waarvan ik de
juistheid aanstonds erkende, dat het
beter ware als deel niet te stellen:
tegenover tegen het exclusivisme der
Confessionale Vereniging, maar: hand-
having van de vrijheid, tegen alle exclu-
sivisme, welthoort. Maar overigens
geef by my recht om op zyne medewer-
king te rekenen en becoofde my zelfs,
motu proprio, om ook aan U en
Prof. van Postuma te vragen, of by

ons aan te schrijven. Het was my daarom
geen kleine teleurstelling, toen ik gisteren
van hem bericht ontving, dat hy, na lang
aankomen, van de beloofde deelneming afzag.
De redenen zou hy later medelen. Maar hy
meldde my tevens, dat hy, zelf nog onzekere,
ook aan zijn plan om U te schrijven, nog
geen gevolg had gegeven. Ik denk er
niet aan hem van zyne terugtrekking een
verwyt te maken. Maar hy opyt my wel
en te meer omdat nu ook de uitnodiging
aan U niet is geschied. Ik laat my
dat thans te herstellen en zend U de
circulaire met ernstig verzoek de zaak
in overweging te nemen. Het drietal
namen van Mr Breen (orthodox) D^r
A. v. d. Looff. (oud. Groninger) en van
my zelve toont uit welke kringen van
het verhelpde Leven wy onze medewerkers
hopen te krygen. Op die vergadering van
16 Dec. mogen wy verder verwachten; uit
Dordrecht Dr Cyriel en Mr Nabben Sterling
uit Rotterdam: Dr Francken en Bouman

den Heer P. Mees, terwyl ik nog niet
vernomen heb wat het antwoord is van
Dr de Graaf; uit 's Hage de Heer
P. Heister en?; uit Haarlem
Dr J. van der Ven, terwyl de uitnoodi-
ging ook nog gedaan wordt aan Dr Brons-
veld; uit Amsterdam Mr J. Wildschut,
de Heer Testas, Dr Modderman en
Ternooij Apel. De Vinke betingde zyne
Levendige sympathie voor de zaak, meer
meende om locale redenen zich nog niet
te moeten aansluiten. Hoe veel zou het
voor den goeden uitslag waard zijn, als
de Vereeniging dadelyk den steun van
U en van Prof van Oosteren mocht vin-
den! De circulaire kon alleen hoofdru-
ken noemen, maar ik wil gaarne U aan-
stonds alle verdere insubtiling zenden, die
door U mocht worden bezegd. Dit moet,
geloof ik, op den voorgrond staan, dat
alle gedachte aan een syncretisme op
transactie gegrond verre van ons moet
blyven. De enige basis van de Vereeni-
ging kan zijn, respect voor de consciëntie
doowel van ons zelve als van elkander.

Beschouw ook de vergadering van 16
Dei niet als bestemd om de Vereeniging
aan het werk te brengen. De eerste vraag
zou zijn: hoe kunnen wy, die wympaltes
voor het plan hebben, ons zoo vereenigen,
dat wy te zamen aan het voorgeselde
doel kunnen arbeiden? Dat doel,
ik ben er zeker van, zal Uwe goedkeu-
ring wegdragen. Zoo er bezwaren by U
zijn, zy moeten liggen in de wyze waarop
men het wil trachten te bereiken. Maar
is dit het geval, dan vraag ik U te
meer om aan onze conferentie deel te
nemen, opdat wy met Uwe inzichten
winst zouden kunnen doen. Het is
het ons gelukke Uwe bezwaren weg te
nemen, hebby wy door U overtuigd wer-
den, dat wy meer met ons hart dan
met ons verstand te rade waren gegaan,
altd zouden wy U daarvoor dankbaar
zijn. Naan het zijn, verheug met een toe-
stemmend antwoord hem die rijk, met
de meeste loofzeggery, noemt

Uw dienstk. dienaar
L. M. P. Pauwenhoff

Antw. ad 2

Wheelt 2 Dec 1868,

BULAGE

Hoozelleed Heer,

Maar ik in staat te let u dacht te geven,
leent ik u een oogenblik lang de hand
is, naan het antw. op een heel n'range
lethun, in g'othun, drahten.

Concurren't moet ik u zeggen dat ik, in mijn
inleij, e. leerij's onderwindig of d'it
punt, niet leentelyt by udean dat beq.
om tot eenig, vijndelijc vereeniging ten
bevordening van heijelijc belangens, of
duleuigaa verqadingsen, of het doel
lebbe in Lech Waarlijkijng, & phietus.
Dy welle Lijde het onyke dat te vte
sintge. (De openetheit g'heet us her k't weeg)
Maan te leere, dat ik leuvel groot leuvel
lebbe Lege & Conferensial Vereeniging
e. sinnes vijndijc g'neel lebbe Wijdean
bij aan Lege Lege, ik antw. by veel
inder Wijdean geuvel, ik seg dit om her
op Wijdean Wijdean Wijdean
& Wijdean, naan Coalitie tegen Lege
& Wijdean, het Lij de Lege Lege
na Wijdean Lege Wijdean; Coalitie, Wijdean
Wijdean, naan Wijdean e. Wijdean, Wijdean
ik Wijdean Wijdean Wijdean Wijdean

A seden skrikking te henen is niet
sowij, e. d. u., der Gued etc. Don dem
priet, van de afrechten ^{20ms} opgevoerd,
Lichtte vraag aan ^{den} ~~hinnen~~ ~~hinnen~~.

Ik heb u nu aann, G. heb ik in my
vergeet, en het my op een heel lank
niet zien. In uwe bevestiging
in het bezedeel moet ik u dank.

- Aan U, opphem, in de 2e zaak
beploem, met een genog gevoel, want
ik heb my individueel niet wel begreep,
~~in de 2e zaak, bevestiging, in de 2e~~

In de danken konst dat de weg
na het weg door medewerking.

Met alle achting te
Uw dienaar etc.

A. B. B.

Ik wil dat de hiërarchie geheel e, by
brenging n. d. u. van het programma
lang te de deus.

Leiden 27 Maart 1875

Waarde Collega! Ontwerp nieuw
Academiëgebouw en Ontwerp Hooger Onderwijs
hebben my de twee laatste dagen zoo allen
vrijen tyd ontroofd, dat ik tot heden heb
moeten wachten voor de Sering van Uwe
inaugureele redevoering. Nu ik die gekren
heb, zij ik u dank, niet alleen voor de
vriendelyke toekending van het exemplaar,
maar vermeer voor den welbetadigen indruk,
dien Uwe schoone en ware woorden by my
hebben achtergelaten. ja, gy hebt gelijk,
Karakter is noodig, broodnoodig in deren tyd,
waarin men op ieder levingsgebied smaakkend
zucht: Exoriam aliquis! maar niets ziet
komen dan eenwig dezelfde exemplaren van
officiële en conventionele dresfeurs. Dubbel
noodig, nu by de jongelui meer en meer
in de plaats van karakter zich een aller,
zonderlingst aplomb vertoont, dat zy zeiken
voor karakter schynen aan te zien, maar

dat daarmede niets gemeen heeft, omdat het den allereersten eisch, bereiking door een hoger beginsel, niet berispt, zelfs niet kent, ja veelmeer in de mistkenning van dien eisch is gegrond. Wat is het toch, dat dezen tyd zoo plat, zoo dor en daarom voor hen, die een hart voor iets hoogens hebben, zoo drukkend maakt? En niet alleen by ons. Is er iets meer bedroevends denkbaar, dan dat het gehele beschaafde Duitschland, zich den dag na zyn zoogenaamde weerbege, soorte, in de armen van het pessimisme werpt? Wy klagen over onze jonge men, sehen, dat zy zoo arm zyn aan idealisme, maar men zou waarlyk gaan gelooven, dat er een macht is die hen gevangen houdt. Maar dan welke macht? Idder, Sei is er te noemen, maar altyd komt men toch weder tot dat geheimzinnige iets, dat in de wereld groovert betekent, den geest des tyds. Dat weet gy ook en gy hebt een goed werk verricht, toen gy tegen die grootmacht zyt opgetreden voor zoo ver zy ons hindert mensen, karacters te worden. Ik benydt het aan Utrecht, dat die studenten en niet de onze U tot voorganger hebben. Daar hebt gy wel meer theologanten, maar

hier zoudt gy die honderden vinden, die Later in de maatschappy de geweehtegste betrekkingen zullen bekleden en voor wie het een weldaad zou zyn, de macht van Uu woord te mogen onderwinden. Maar nu Utrecht U heeft, hoop ik, dat Uur leeringen U zullen waarderen en dat de hert. de nauwerking zal gevoelen van Uwen invloed op hare toekomstige leeraars.

Maar het nu daarvoor tyd en plaats, dan zou ik gaarne nog een woord met U wisselen over de toepassing van Uu algemeene denkbeeld op de beoefening der geschiedenis. Ik zou my de bescheiden vraag veroorlooven, of het gevaar U niet naby ligt, van het algemeene ten koste van het byzondere te mistkennen, en uit vrees voor Baur in de armen van Schröckh te vallen. Is toch ook het meest oorspronkelyke en individueele niet altyd tevens verschoof en ont, sent het niet juist daaraan zyn recht en zyn kracht? Ik wil niets afdoen van de waarde eener historiographie als die van Carlyle, maar zynx hero-worship verbrygt eerst vasten grond op den bodem eener streng organische

wereldbeschouwing.

Nog eens hartelyk dank voor al
Uw goede, mannelijke woorden. Mijne
beste wenschen voor Uw werk. Met
steeds met vriendschappelyken zin den-
ken aan

Uw hoogachtende amblyeent

L. W. S. Pauwenhoff
